

www.omkonst.se:

Lena Cronqvist och Jan Håfström

Ikoniskt möte

Lena Cronqvist, Jan Håfström, *Måleriet som tilltal och galenskap* - Lokstallet, Strömstad, 15/6 - 4/8 2019

Text: Berit Jonsvik

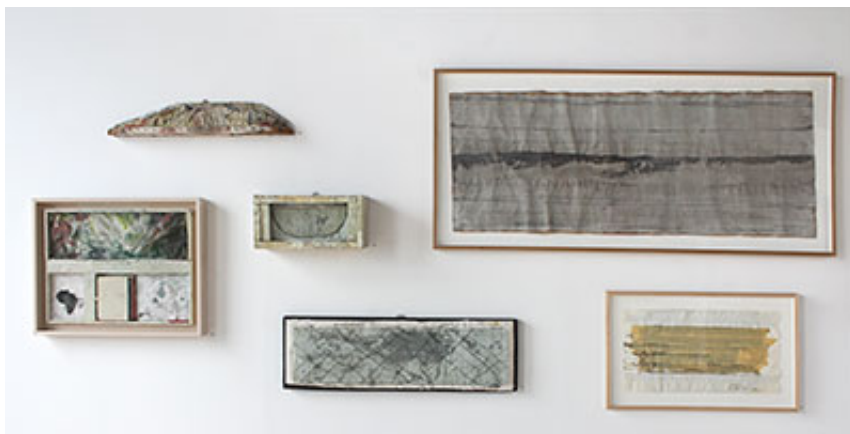

Installationsvy © Lena Cronqvist och Jan Håfström
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Två närmast ikoniska konstnärer har sammanförts i sommarens utställning på Lokstallet i Strömstad – Lena Cronqvist och Jan Håfström. Båda har befunnit sig i den svenska konstens spjutspets i över 50 år. Att sätta samman två konstnärer med en så utpräglad egenart som Lena Cronqvist och Jan Håfström är ett vågspel. Men Lena Cronqvists knivbeväpnade flickor och änglar möter Jan Håfströms döskallar och svarta korpar och ett samtal börjar dem emellan, någon form av samförstånd uppstår. De existentiella frågorna står i centrum och de har båda sin utgångspunkt i upplevelser i barndomen.

Installationsvy © Lena Cronqvist, Jan Håfström
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Vägg med bl.a: *Oceankarta* 1991, *Kartbild* 1965 - 2010, *Horisonter* 1979, *Vandrande kontinent* 1995. © Jan Håfström

Lokstallet är en lokal med högt i tak och stora fönster, oerhört vacker, men konsten kan ibland ha svårt att hävda sig. Den här utställningen är dock som gjord för rummet. Vid ingången möts vi av en liten intensiv målning av Lena Cronqvist, *Flicka, dockor, katt och hund* och tätt ovanför hänger Jan Håfströms utsågade målning *Den namnlöse*. Målningarna växer samman till en helhet, en slags symbolbild, som inbegriper båda konstnärerna. Döden är närvarande i de två verken, men på olika sätt. Döden är ett tema som dramatiseras och avdramatiseras på samma gång. De betraktar den lite på avstånd och med en aning gnutta humor.

Och så fortsätter samspelet genom hela utställningen. När det stora rummet öppnar sig möts man av Lena Cronqvists två flickor i brons, *Bredbent* och *Koncentration*, mitt på golvet. Över deras huvuden svävar Jan Håfströms *De namnlösa* högt upp under taket, som om de vore en mobil av Alexander Calder. De rör sig i luftdraget och riktar sina svarta tomma ögonhålor mot oss, mot Cronqvists målningar eller mot Håfströms egna verk.

En rundvandring i utställningen präglas för min del av återseendets glädje, men också av upptäckten av nya infallsvinklar och betydelser. Båda har sin egen ikonografi, som gör det enkelt att urskilja vem står bakom varje verk. Ingen förväxling riskeras. Där Cronqvist fokuserar på familjen och mänskliga relationer blickar Håfström ut över landskapen och skildrar de fysiska förutsättningarna för mänskligt liv. De perspektiven, långt bort och nära, kompletterar varandra.

Flykten till södern, 1964 © Lena Cronqvist
Barnteckningar 1940-tal, *Planetarium* 1990. © Jan Håfström

Ängeln, 2010 © Lena Cronqvist

Den namnlöse, 2009 © Jan Håfström
Flicka, dockor, katt och hund, 1994
© Len Cronqvist

Den sista måltiden, 2005 © Jan Håfström

Om man läser verkstitlarna mot varandra blir det nästan poesi. Cronqvists målning *Inlåst* mot Håfströms *Vandrande kontinent* eller Cronqvists *Parasollpromenad (Giottos änglar)* mot Håfströms assemblage *Den sista måltiden*. Det är naturligtvis inte avsiktligt, men när allt stämmer uppstår ofta slumpvisa korsningar och nya läsningar.

Den här utställningen är delvis retrospektiv, där båda deltar med verk från olika perioder, från 60-talet och framåt. Håfström visar även barnteckningar från 40-talet. Det långa tidsperspektivet ger en stark relief åt konstnärskapen och den fint sammansatta utställningen. Cronqvist och Håfström gestaltar sina liv, minnen och tankar. De levererar fortfarande efter ett halvt sekels närvaro på konstscenen. Imponerande.

Strömstad 2019-06-20 © Berit Jonsvik (text och foto)

Konsthallen Lokstallet, Strömstad | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: Omkonst Facebook>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com